

DET KONGELEGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 78

(2004–2005)

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005

*Tilråding frå Finansdepartementet av 9. september 2005,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Bondevik II)*

1 Innleiing

Den 4. august 2005 blei det i Oslo underskrive ein avtale med tilhøyrande protokoll med formål å hindre dobbel skattlegging og å førebygge unndraging av skattar av inntekter og formue mellom Noreg og Grønland (heretter kalla «avtalen»). Samtykke til underskriving blei gitt i kongeleg resolusjon av 17. juni 2005. Avtalen blei på vegner av Noreg underskriven av finansminister Per-Kristian Foss og på vegner av Grønland av landsstyremedlem for finansar og utanrikssaker Josef Motzfeldt.

Avtalen vil tre i kraft på den dagen da begge landa har gitt kvarandre melding om at nødvendige skritt er tekne for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt som vedkjem det kalenderåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft, og for skattar av formue som blir ilikna det andre året etter det året då avtalen trer i kraft.

2 Allmenne merknader

Etter oppmoding frå det grønlandske heimestyret tok Noreg og Grønland i 2004 opp forhandlingar om å inngå ein avtale til hinder av dobbel skattlegging og førebygging av skatteunndraging. Etter andre forhandlingsrunde i Nuuk blei eit utkast til avtale og protokoll parafert den 27. april 2005. Lov-

rådgivar Per Olav Gjesti, Finansdepartementet, leia den norske delegasjonen.

Grønland er ikkje med i den nordiske skatteavtalen, men har bilaterale skatteavtarar med Danmark, Færøyane og Island. Grønland er med i den nordiske avtalen om bistand i skattesaker.

Avtalen byggjer i store trekk på mønsteret for tosidige avtarar som er utarbeidd av OECD. Avtalen inneheld likevel nokre avvik frå dette mønsteret. Mellom anna har avtalen reglar om verksemd og arbeid utanfor kysten, tilsvarande slike som fins i dei fleste skatteavtalane som Noreg har inngått dei seinare åra.

Avtalen er inngått på norsk og grønlandsk. Begge tekstane er gyldige på like fot. Den norske teksten følgjer som vedlegg.

3 Merknader til dei einskilde artiklane

Artiklane 1 og 2 har reglar om det *saklege bruksområdet* til avtalen. I følgje artikkel 1 omfattar avtalen personar som er busette (heimehøyrande) i det eine eller i begge landa. Artikkel 2 reknar opp kva for gjeldande skattar som avtalen i sær omfattar.

Artiklane 3–5 inneheld *definisjonar* av ulike ord og uttrykk i avtalen.

Det følgjer av *artikkel 3* punkt 1 a) at avtalen også får verknad på kontinentalsoklane til dei respektive landa når det gjeld utøving av rettar

med omsyn til havbotnen og undergrunnen og naturressursar der. Lik dei fleste andre skatteavtalane Noreg har inngått, får heller ikkje avtalen med Grønland verknad på Svalbard, Jan Mayen og dei norske bilanda.

Av di Grønland ikkje er ein sjølvstendig stat, brukar ikkje avtalen omgrepet «statsborgar». Omgrepet er derfor heller ikkje definert. Av same grunn blir ordet «land» brukt om partane i staden for «stat».

Dei andre definisjonane i artikkel 3 følgjer stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer omgrepet «*person bosatt i et kontraherende land*». Punkta 2 og 3 regulerer korleis situasjonen blir når ein fysisk eller juridisk person blir rekna for å vere busett (heimehøyrande) både i Noreg og i Grønland etter dei to landa si interne lovgjeving. Statsborgarskapet er vanlegvis eit av kriteria som blir nytta for fysiske personar, når verken høva rundt bustad, senter for livsinteresser eller vanleg opphald løyser spørsmålet. Statsborgarskapet er i denne avtalen bytt ut med eit pålegg til dei kompetente styresmaktene om å avgjere spørsmålet og ved avgjerda å leggje vekt på kvar vedkommande stammar frå.

Etter grønlandsk rett blir ein juridisk person rekna for å vere heimehøyrande der dersom han er registrert der. Det norske utgangspunktet er at det avgjerande bør vere kvar den verkelege leiinga har sitt sete. Etter punkt 3 skal dei kompetente styresmaktene avtale kvar ein juridisk person som er registrert i det eine landet og har setet for den verkelege leiinga i det andre landet, skal reknast for å vere heimehøyrande.

Artikkel 5 inneheld ein definisjon av omgrepet «*fast driftssted*». Denne definisjonen er viktig fordi han gir ramma for skattlegging i kjeldelandet etter artikkel 7 av den fortenesta frå forretningsverksemd som ein person busett i det eine landet har frå verksemd i det andre landet.

I følge artikkel 5 punkt 3 skal staden for eit byggearbeid, eller eit anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt eller kontroll- eller rådgjevingsverksemd knytt til slike, sjåast på som ein fast driftsstad for føretaket berre dersom staden blir oppretthalden eller prosjektet eller verksemda varer lenger enn 6 månader. Den nedre tidsgrensa er i samsvar med FN-mønsteret, medan OECD-mønsteret har ei nedre tidsgrense på 12 månader. Reglane i punkt 3 skil seg frå OECD-mønsteret også ved at både tilknytt kontrollverksemd og rådgjevingsverksemd er særskild nemnde, slik det har vore vanleg i dei skatteavtalane Noreg har inngått i dei seinare åra.

Punkt 4 nemner kva omgrepet «fast driftssted» *ikkje* omfattar. Kort sagt går regelen ut på at innretningar som berre er til bruk for lagring, utstilling og anna førebuande verksemd eller hjelpeverksemd, ikkje skal utgjere fast driftsstad. Punktet skil seg frå OECD-mønsteret ved at punkt 4 a) og b) ikkje omfattar utlevering av varer.

Punkt 5 regulerer når ein *avhengig representant* skal bli rekna for å utgjere ein fast driftsstad for føretaket. Når personen har, og vanlegvis nyttar, fullmakt til å slutte kontraktar på vegne av føretaket, skal han utgjere ein fast driftsstad for føretaket.

Punkt 6 slår fast at ein *uavhengig representant* ikkje utgjere fast driftsstad for oppdragsgivar så lenge representanten opptre innafor ramma av den vanlege forretningsverksemda si.

Til artikkel 5 er det utforma ein *protokoll*. Etter denne skal *innanriks transport* med skip og luftfartøy bli rekna for å vere verksemd som er driven gjennom ein fast driftsstad. Dette er ein regel Grønland har i dei andre avtalane sine, som det var særskild viktig for Grønland å få inn i avtalen.

For verksemd på kontinentalsokkelen er det fastsett særreglar i artikkel 20, jf. merknadene nedafor.

Artiklane 6–21 inneheld reglar om skattlegging av ulike former for *inntekt*. Desse reglane har som formål å hindre dobbel skattlegging, det vil seie at ein skattytar blir skattlagd i begge landa av same inntekt utan at skattlegginga i kjeldelandet blir teken omsyn til i bustadlandet. Dei detaljerte reglane om dei ulike formene for inntekt avgjer kva for land som skal ha den primære retten til å skattlegge: anten det landet der den skattepliktige er busett (bustadlandet), eller det landet der inntekta skriv seg frå (kjeldelandet).

Skatteavtalen regulerer ikkje forskott på skatt. Landa kan derfor i prinsippet halde tilbake kjelde-skatt etter den fulle satsen som følgjer av interne lover. Når skatteavtalen fører til at skatt anten skal betalast med ein redusert sats eller inntekta ikkje skal skattleggjast, må ein gjere ei justering (refusjon) i ettertid.

Artikkel 6 fastset at inntekt frå *fast eigedom* kan skattleggjast i det landet der eigedommen ligg (kjeldelandet). Det same gjeld inntekt frå direkte bruk av fast eigedom eller anna utnytting av han. Slik er også regelen i OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneheld reglar om skattlegging av fortenesta frå den *forretningsverksemda* som eit føretak heimehøyrande i eit kontraherende land driv i det andre landet. Inntekt frå slik verksemd kan berre skattleggjast i det sistnemnde landet dersom verksemda blir utøvd gjennom ein fast drifts-

stad der. Dei nærmare definisjonane av kva ein skal forstå med omgrepet «fast driftsstad» er gitt i artikkel 5. Artikkel 7 inneheld hovudprinsippa for sjølv fastsetjinga av fortенesta som skriv seg frå den faste driftsstaden.

Som i OECD-mønsteret, er hovudregelen at berre inntekt som kjem frå den faste driftsstaden, skal kunne skattleggjast i kjeldelandet. Inntekt frå anna, ikkje tilknytt verksemd i same land fell såleis utafor grunnlaget for skatt av driftsstaden.

Punkt 2 i artikkelen inneheld grunnregelen for fastsetjing av fortенesta til den faste driftsstaden. Driftsstaden skal tilreknast den fortенesta som han venteleg ville ha hatt dersom han hadde vore eit særskilt sjølvstendig føretak som utøvde same eller liknande verksemd under same eller liknande tilhøve, og han opptredde heilt uavhengig av det føretaket som den faste driftsstaden tilhøyrer (arm-lengdeprinsippet).

Punkt 3 i artikkelen gir reglar om ramma for kva for utgifter ein kan trekke frå når ein fastset den skattbare fortенesta til den faste driftsstaden.

Artikkel 8 gir reglar om skattlegging av fortенeste frå *internasjonal skips- og luftfartsverksemd*, slik denne verksemda er definert i artikkel 3 punkt 1 f).

Punkt 1 skil seg noko frå OECD-mønsteret. Punktet fastset at fortенeste frå drift av skip eller luftfartøy som blir drivne i internasjonal fart, berre kan skattleggjast i det landet der føretaket er heimhøyrande. Dette er likt med dei skatteavtalane Noreg har inngått dei seinare åra, og er i kommentarane til OECD foreslått som ei alternativ løysing til OECD-mønsteret, som byggjer på kvar føretaket har den verkelege leiinga. I dei fleste tilfelle gir dei to metodane det same resultatet. Etter norsk syn er likevel ein bustadregel lettare å praktisere i tilfelle der det ikkje klart går fram i kva for ein stat den verkelege leiinga for føretaket har sitt sete. Dette gjeld særleg når føretaket blir drive av selskap eller andre samanslutningar med solidarisk ansvarlege deltakarar. I følgje avtalen blir kvar deltakar skattlagd i det landet der deltakaren er busett.

Punkt 2 fastset at fortенeste frå bruk, vedlikehald eller leie av containerar (inkludert tilhengingar og tilknytt utstyr for transport av containerar) som er nytta til transport av varer, berre skal kunne skattleggjast i det landet der føretaket som har fortенesten av drifta høyrer heime, dersom det ikkje dreier seg om transport utelukka mellom stader innan det andre landet.

Punkt 3 klargjer at reglane i punkt 1 også gjeld fortенeste når eit føretak tek del i ein pool, i ei felles forretningsverksemd eller i eit internasjonalt driftskontor.

I punkt 4 finn ein særreglar som tek omsyn til inntekter som SAS-konsortiet mottok.

Artikkel 9 omhandlar *føretak med fast tilknytning til kvarandre*, det vil seie mor- og dotterselskap og føretak under felles kontroll og leing. Regelen gir likningsstyresmaktene høve til å setje opp den skattbare fortенesta til eit føretak. Vilåret for slik høging er at fortенesta er redusert fordi føretaket og eit tilknytt føretak i sitt økonomiske samkvem har nytta forretningsvilkår som skil seg frå dei som ville ha vore avtalt mellom uavhengige føretak under tilsvarande tilhøve. Når likningsstyresmaktene rettar opp fortенesta i slike høve, så skal dei forretningsvilkåra som blei nytta, for skattleggingsformål bli erstatta med den såkalla armlengdestandarden, jf. skatteloven § 13–1. Regelen byggjer på prinsippa i OECD-mønsteret.

Artikkel 10 gjeld skattlegging av *utbytte*. Etter punkt 1 kan slike inntekter skattleggjast i det kontraherande landet der aksjonæren er busett. Dei same inntektene kan dessutan skattleggjast i det landet der selskapet som deler ut utbytta, er heimhøyrande (kjeldelandet). Reglane i punkt 2 og 3 set grenser for skattlegginga i kjeldelandet.

Punkt 2 a) gjeld utbytte til selskap som direkte kontrollerer minst 10 prosent av kapitalen i det selskapet som deler ut utbytta. Kjeldelandet sin skattesats i desse høva må ikkje overstige 5 prosent av bruttobeløpet.

Regelen i punkt 2 b) avgrensar kjeldeskatte-satsen i andre høve til 15 prosent. Det er eit vilkår i både 2 a) og b) at mottakaren er den verkelege rettshavar og ikkje til dømes ein stråmann for ein faktisk eigar anten i kjeldelandet eller i eit tredje land.

I punkt 3 er det gjort unntak frå punkt 2 når regjeringa/landsstyret eller ei innretning som er oppretta etter offentleg rett og heilt eller hovudsakleg er eigd av regjeringa/landsstyret, mottok utbyttet som verkeleg rettshavar.

Dei avgrensingane i retten til å krevje kjeldes-katt som er nemnde ovanfor, gjeld likevel ikkje alltid. Kjeldelandet er ikkje bunden av desse satsane når dei aksjane som det blir delt ut utbytte frå, reelt er knytte til ein fast driftsstad som rettshavaren har i det landet der det utdelande selskapet er heimhøyrande. Etter punkt 5 i artikkelen skal utbytta i desse høva skattleggjast i samsvar med reglane i artikkel 7. Tilsvarande reglar gjeld etter artikkel 11 punkt 3 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty.

Punkt 6 inneheld reglar som skal hindre at eit kontraherande land skattlegg utbytte utbetalt av eit selskap i det andre kontraherande landet, berre fordi fortенesta som ligg til grunn for utbytta, har si

kjelde i det førstnemnde landet. Slike utbytte kan berre skattleggjast i det førstnemnde landet dersom mottakaren er busett i dette landet, eller som ein del av fortienesta til ein fast driftsstad.

Punkt 7 utvidar Grønland sin rett til å krevje kjeldeskatt i høve til punkt 2 og 3 og OECD-mønsteret, slik at Grønland kan trekkje inntil 35 prosent kjeldeskatt av utbytte frå selskap heimehøyrande i Grønland. Bakgrunnen for dette er det grønlandske selskaps- og utbytteskattesystemet. Selskapsskattesatsen er 35 prosent. Økonomisk dobbel skattlegging av selskapsoverskot blir hindra ved at selskapet har rett til frådrag for utdelt utbytte, medan mottakaren blir skattepliktig for utbyttet. Skulle kjeldeskatten setjast lågare enn selskapsskattesatsen, ville avtalen opne for at Grønland si skattlegging av selskapsoverskotet blei utthola. Punkt 7 hindrar dette.

Artikkel 11 handlar om *renteinntekter*. Slike inntekter skal etter punkt 1 berre kunne skattleggjast i det landet der mottakaren er busett. Dette tilsvarear løysinga i det norske mønsteret. Det er for tida ingen heimel i norsk skattelov til å krevje kjeldeskatt av renter som blir utbetalte frå Noreg til mottakar busett i utlandet.

Artikkel 12 gir reglar om skattlegging av *royalty*. Reglane skil seg frå OECD-mønsteret. Royalty kan skattleggjast både i landet der mottakaren er busett og i kjeldelandet, men kjeldeskattesatsen er avgrensa til 10 prosent av bruttobeløpet av royaltyen. Det er for tida ingen heimel i norsk skattelov til å krevje kjeldeskatt av royalty som blir utbetalt frå Noreg til ein mottakar busett i utlandet.

Artikkel 13 handlar om skatt av *formuesgevinstar*. Regelen byggjer på prinsippet om at retten til å skattleggje formuesgevinst bør liggje hos det landet som hadde rett til å skattleggje formuesgodet og avkastninga av dette, før det blei avhenda.

Etter punkt 1 kan gevinst frå avhending av fast eigedom skattleggjast i det kontraherande landet der eigedommen ligg.

Gevinst frå avhending av lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad, kan etter punkt 2 i artikkelen skattleggjast i det kontraherande landet der den faste driftsstaden ligg. Det same gjeld gevinst frå avhending av sjølve den faste driftsstaden.

Etter punkt 3 skal gevinst frå avhending av skip og luftfartøy i internasjonal fart berre kunne skattleggjast i det landet der føretaket som mottek gevinsten, er heimehøyrande. For containerar som er omhandla i artikkel 8, er det teke inn ein tilsvarende regel i punkt 4.

Punkt 5 inneheld ein særregel som gir eit kontraherande land rett til å skattleggje gevinstar frå

sal av aksjar, selskapsdelar, andre selskapsrettar, opsjonar og andre finansielle instrument knytt til selskap heimehøyrande i dette landet. Denne retten til å skattleggje gjeld i høve til aksjonær som har flytt frå landet, og gjeld i inntil 5 år etter at aksjonæren flytta. Regelen er komen med på bakgrunn av reglane om utflytting i skatteloven § 2–3 tredje ledd.

Gevinst frå avhending av andre formuesgode enn dei som er særskilt nemnde, kan berre skattleggjast i det landet der avhendaren er busett, jf. punkt 6.

Lønnsinntekter er omhandla i *artikkel 14*. Som etter OECD-mønsteret ligg retten til å skattleggje hos det landet der lønsmottakaren er busett, dersom ikkje arbeidet blir utført i det andre kontraherande landet. I så fall har også det landet der arbeidet blir utført, rett til å skattleggje inntektene. Frå denne regelen gjer den såkalla 183-dagarsregelen i punkt 2 eit unntak på visse vilkår for kortvarige opphald. Regelen skil seg frå OECD-mønsteret ved at det i punkt 2 b) i avtalen er eit vilkår at arbeidsgivaren er heimehøyrande i det landet der lønsmottakaren er busett. Under forhandlingane blei problematikken om skattlegginga av leigde arbeidstakarar drøfta. Etter vanleg oppfatning får unntaket i punkt 2 ikkje verknad dersom arbeidstakaren er leigd, og dette har ein derfor gitt reglar om i punkt 3. Regelen er elles i samsvar med OECD-mønsteret.

Punkt 4 i artikkelen gir særreglar for lønnsarbeid utført om bord i eit skip eller luftfartøy drive i internasjonal fart. Punktet skil seg noko frå OECD-mønsteret og bestemmer at lønnsinntekter frå slikt arbeid berre skal kunne skattleggjast i det landet der føretaket er heimehøyrande.

Når det gjeld lønn til mannskap i konsortiet SAS sin internasjonale fart, er det teke med ein regel i punkt 5 om at dei berre skal kunne skattleggjast der dei er busett.

Artikkel 15 handlar om *styregodtgjersle*. Slike inntekter kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattleggjast i det landet der selskapet er heimehøyrande.

Artikkel 16 fastset at *artistar og idrettsutøvarar* kan skattleggjast i det landet der slik verksemd blir utøvd, utan omsyn til reglane i artikkel 7 om fortienesta frå forretningsverksemd og artikkel 14 om lønnsinntekter. Punkt 2 i artikkelen inneheld eit tillegg som presiserer at det landet der artisten eller idrettsutøvaren opptrer, har rett til å skattleggje også når vederlaget blir utbetalt til ein tredjemann, til dømes eit artistbyrå eller eit selskap artisten har oppretta. Reglane i punkta 1 og 2 byggjer på OECD-mønsteret.

I punkt 3 er det gjort unntak frå desse reglane når framsyninga i det eine kontraherande landet for ein vesentleg del blir finansiert av offentlege midlar frå det landet der artisten er busett. I slike tilfelle skal inntekta berre kunne skattleggjast der.

Artikkel 17 handlar om *pensjonar, livrenter, trygdeytningar og underhaldsbidrag*. Artikkelen skil seg frå OECD-mønsteret på to punkt. OECD-mønsteret omfattar berre private tenestepensjonar, medan denne artikkelen omfattar alle typar pensjonar, både private og offentlege. Etter reglane skal pensjonar, livrenter og trygdeytningar kunne skattleggjast både i landet der mottakaren er busett, og i landet der ytinga skriv seg frå. OECD-mønsteret legg heile retten til å skattleggje til bustadlandet. For tida har ikkje Noreg intern heimel til å skattleggje pensjonsutbetalingar til personar som ikkje er busette i Noreg.

Punkt 3 fastset at underhaldsbidrag i utgangspunktet berre kan skattleggjast i bustadlandet. I den mon ytinga ikkje kan trekkjast frå i kjeldlandet, skal ho berre kunne skattleggjast der. Regelen hindrar økonomisk dobbel skattlegging av slike betalingar.

Artikkel 18 handlar om *offentleg teneste*. Som hovudregel, og i samsvar med OECD-mønsteret, er det berre det landet som betalar ut godtgjersla, som har rett til å skattleggje. For godtgjersle knytt til utøving av offentlig forretningsverksemd gjeld ikkje hovudregelen. Offentlege pensjonsutbetalingar går som nemnt under artikkel 17.

Artikkel 19 gjeld *studentar og lærlingar* som er busette i det eine kontraherande landet og som oppheld seg mellombels i det andre landet for å få utdanning eller opplæring. Dei skal ikkje skattleggjast i det sistnemnde landet av pengebeløp som dei mottek til underhald, utdanning eller opplæring frå kjelder utanfor dette landet. Regelen samsvarer med OECD-mønsteret og med skattelova § 2–30 andre ledd.

Artikkel 20 inneheld reglar om *verksemd utanfor kysten* (offshoreverksemd). Punkt 1 slår fast at reglane i artikkelen skal gå føre, same kva som elles følgjer av avtalen.

Punkta 2 og 3 handlar om skattlegging av næringsverksemd. Dei fastset at verksemd utøvd utanfor kysten av eit land skal reknast som verksemd utøvd gjennom ein fast driftsstad i dette landet, dersom verksemda blir utøvd til saman over 30 dagar i løpet av ein periode på tolv månader. Inntekta frå slik verksemd kan i så fall skattleggjast frå første dag i dette landet. Reglane i punkt 3 a) og b) tek sikte på å hindre at fristen på 30 dagar blir omgått.

Punkt 4 inneheld eit unntak frå dei generelle reglane i punkta 2 og 3. Det gjeld forteneeste av transport av forsyningar eller personell, eller av drift av taubåtar eller liknande hjelpesartøy knytt til verksemd som omhandla i artikkelen. Slik forteneeste skal skattleggjast i det landet der personen som mottek forteneesta, er busett, så sant ikkje verksemda utgjer ein fast driftsstad etter artikkel 5 og protokollen til denne.

I punkt 5 a) er det gitt reglar om skattlegging av lønnsinntekter i samband med offshoreverksemd. Slik inntekt kan skattleggjast i kjeldlandet dersom arbeidsopphaldet til saman varer meir enn 30 dagar i løpet av ein periode på tolv månader. Det er gjort unntak frå denne regelen i punkt 5 b). Lønnsinntekter for teneste om bord i skip eller luftfartøy som er omfatta av unntaket i punkt 4, skal berre kunne skattleggjast i det landet der mottakaren er heimehøyrande. Dersom arbeidsgivaren er busett i kjeldlandet, skal inntekta berre kunne skattleggjast der.

Punkt 6 gjeld gevinst frå overføring av rettar til undersøking eller utnytting av naturførekomstar, eigedom som i sokkellandet blir nytta i samband med verksemda utanfor kysten, og aksjar eller andelar som hentar sin verdi frå slike rettar eller slik eigedom. Slike gevinstar kan kjeldlandet skattleggje.

Artikkel 21 gjeld *annan inntekt*, det vil seie inntekt som ikkje er særskilt omhandla i dei andre artiklane i avtalen. I samsvar med OECD-mønsteret er det fastsett at slike inntekter berre skal kunne skattleggjast i det landet der mottakaren er busett.

Inntekter som er knytt til ein fast driftsstad, skal ikkje skattleggjast etter artikkel 21, men etter artikkel 7, jf. punkt 2.

Artikkel 22 gjeld skattlegging av *formue*. Fast eigedom kan skattleggjast i det landet der eigedommen ligg, jf. punkt 1. Lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad, kan skattleggjast i det landet der driftsstaden ligg, jf. punkt 2.

I følgje punkt 3 kan skip og luftfartøy som er drivne i internasjonal fart, og lausøyre knytt til drifta av dei, berre skattleggjast i det landet der det føretaket som eig skipet eller luftfartøyet, er heimehøyrande. Dette skil seg frå OECD-mønsteret, jf. merknadene til artikkel 8. I punkt 4 er det fastsett at containerar som blir nytta til transport av varer, berre skal kunne skattleggjast i landet der føretaket er heimehøyrande, bortsett frå når containeren berre blir nytta til transport mellom stader i det andre landet.

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005

Alle andre delar av formuen som tilhøyrer ein person busett i ein av landa, kan berre skattleggjast i dette landet, jf. punkt 5.

Artikkel 23 gir reglar om korleis ein går fram for å hindre dobbel skattlegging.

Både Noreg og Grønland nyttar godskrivingsmetoden (kreditmetoden) for å unngå dobbel skattlegging. Metoden inneber at Noreg, overfor personar busette i Noreg, kan skattleggje ei inntekt også når det går fram av dei materielle reglane i avtalen at inntekta kan skattleggjast i Grønland. Noreg må så gi frådrag i den utlikna skatten med eit beløp som svarer til den skatten som er betalt i Grønland (kjeldelandet). Tilsvarende gjeld for Grønland. Dette gjeld også for formuesskatten, jf. artikkel 23 bokstav a) (ii). Frådraget kan ikkje overstige den skatten som fell på den aktuelle inntekta eller formuen i bustadlandet. Etter skatte-loven § 16–21 kan frådraget likevel svare til den norske skatten som skal betalast av all inntekt frå utlandet.

I tillegg er det fastsett at i den grad ein person busett i Noreg mottok inntekter eller eig formue som etter nokon av reglane i avtalen er unnateke frå skattlegging i Noreg, så kan Noreg likevel ta omsyn til denne inntekta eller formuen ved utrekning av den skatten som skal betalast av resten av inntekta og formuen til personen (progresjonsat-terhald).

Artiklane 24–27 inneheld nokre særlege reglar om ikkje-diskriminering (artikkel 24), framgangs-

måten ved inngåing av *gjensidige avtalar* mellom dei kompetente styresmaktene i dei to landa (artikkel 25), *utveksling av opplysningar og bistand til innkrevjing* (artikkel 26) og om *diplomatiske og konsulære tenestemenn* (artikkel 27). I artikkel 24 er det vanlege forbodet mot diskriminering på grunnlag av statsborgarskap utelate, jf. det som er sagt om statsborgarskap i merknadene til artikkel 3. Artikkel 26 inneheld ikkje eigne føresegner, men viser til den nordiske bistandsavtalen.

Artiklane 28–29 inneheld *sluttreglar* om når avtalen skal tre i kraft og når han sluttar å gjelde. I samsvar med artikkel 28 trer avtalen i kraft når begge landa har gitt kvarandre melding om at nødvendige steg er tekne for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt som vedkjem det kalenderåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft og for skattar av formue som blir ilikna det andre året etter det året då avtalen trer i kraft.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005.

Vi HARALD, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005, i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005

I

Stortinget samtykkjer i å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005.

Vedlegg 1

Overenskomst mellom Norges regjering og Grønlands landsstyre til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue

Norges Regjering og Grønlands Landsstyre, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue, er blitt enige om følgende:

Kapittel I**Overenskomstens anvendelsesområde****Artikkel 1****Personer som omfattes av overenskomsten**

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i et av eller i begge de kontraherende land.

Artikkel 2**Skatter som omfattes av overenskomsten**

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av et kontraherende land eller dets regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:
 - a) I Norge:
 - i. skatt på alminnelig inntekt;
 - ii. skatt på personinntekt;
 - iii. særskatt på petroleumsinntekt;
 - iv. grunnrenteskatt på inntekt fra produksjon av vannkraft;
 - v. kildeskatt på utbytter;

vi. skatt på honorar til utenlandske artister m.v.; og

vii. formuesskatt;

(i det følgende kalt «norsk skatt»);

b) I Grønland:

i. landsskatt (*nuna tamakkerlugu akileraarut*);

ii. særlig landsskatt (*nuna tamakkerlugu akileraarut immikkut ittoq*);

iii. kommuneskatt (*kommuninut akileraarut*);

iv. felleskommunal skatt (*kommuninut immikkut akileraarut*);

v. selskapsskatt (*selskabit akileraarutaat*); og

vi. utbytteskatt (*iluanaarutisianit akileraarut*);

(i det følgende kalt «grønlandsk skatt»).

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende land skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Kapittel II**Definisjoner****Artikkel 3****Alminnelige definisjoner**

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) I enhver bestemmelse i denne overenskomst hvor uttrykkene «et kontraherende land» og «det annet kontraherende land» er brukt, skal disse uttrykkene bety:

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale med tilhøyrande protokoll mellom Noreg og Grønland, underskriven i Oslo 4. august 2005

- i. Hvor det kontraherende land er Norge: Landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet hvor Norge i overensstemmelse med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - ii. Hvor det kontraherende land er Grønland: Det grønlandske territorium, herunder territorialfarvann og kontinentalsokkel og deres naturforekomster;
 - b) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - c) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - d) «foretak» brukes om enhver form for virksomhet;
 - e) «foretak i et kontraherende land» og «foretak i det annet kontraherende land» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i et kontraherende land og et foretak som drives av en person bosatt i det annet kontraherende land;
 - f) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i et kontraherende land;
 - g) «kompetent myndighet» betyr:
 - i. i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - ii. i Grønland, landsstyremedlemmet for finanser og utenrikssaker (*Aningaasanut Nunanullu allanut Naalakkersuisoq*) eller den som har fullmakt fra landsstyremedlemmet;
 - h) «virksomhet» omfatter utøvelse av frie yrker og annen virksomhet av uavhengig karakter.
2. Når et kontraherende land på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende land med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på. Den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i dette land gjelder fremfor

den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i dette land.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i et kontraherende land» enhver person som i henhold til lovgivningen i dette land er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter også dette land og dets regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i dette land bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i dette land.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende land, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt bare i det land hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge land, skal han anses for bosatt bare i det land hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilket land han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i det land hvor han har vanlig opphold;
 - c) hvis han har vanlig opphold i begge land eller ikke i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende land avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale. Det skal ved avgjørelsen legges vekt på hvor vedkommende stammer fra.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende land, skal den anses for hjemmehørende bare i det land, hvor den er registrert. Når en slik person er registrert i et av landene, og den virkelige ledelse har sete i det annet land, skal de kontraherende lands kompetente myndigheter ved gjensidig avtale avgjøre i hvilket land denne person skal anses for hjemmehørende i relasjon til denne overenskomst. Inntil slik gjensidig avtale er inngått, skal denne person i hvert av de kontraherende land anses for ikke å være hjemmehørende i det annet kontraherende land.

*Artikkel 5***Fast driftssted**

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særleg:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster, herunder is og vann, utvinnes eller undersøkes for utvinnelse.
3. «Fast driftssted» omfatter også:
 - a) Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn seks måneder.
 - b) Utøvelse av tjenester, herunder rådgivningstjenester, som et foretak yter selv eller gjennom ansatte eller andre fysiske personer engasjert av foretaket for dette formålet, men bare hvis slik virksomhet (for det samme eller et tilknyttet prosjekt) finner sted i et kontraherende land i ett eller flere tidsrom på til sammen mer enn seks måneder i løpet av enhver tjuefiremånedersperiode.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktivi-

teter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i et kontraherende land fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i dette land for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted, ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i et kontraherende land bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i dette land gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i et kontraherende land kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i det annet kontraherende land, eller som utøver forretningsvirksomhet i dette annet land (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

*Kapittel III***Skattlegging av inntekt***Artikkel 6***Inntekt av fast eiendom**

1. Inntekt som en person bosatt i et kontraherende land oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i det kontraherende land hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jord-

bruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelsar som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikkje som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annan form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i et kontraherende land skal bare kunne skattlegges i dette land, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i det annet kontraherende land gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i det annet land, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i et kontraherende land utøver forretningsvirksomhet i det annet kontraherende land gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hvert kontraherende land tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i det land hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i et kontraherende land å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke dette kontraherende land fra å fastsette fortjenesten ved en slik fordeling som måtte være vanlig. Den fordelings-

metode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikkje berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart, luftfart og containere

1. Fortjeneste oppbåret av et foretak i et kontraherende land ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i dette land.
2. Fortjeneste oppbåret av et foretak i et kontraherende land ved bruk, vedlikehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i dette land, med mindre slike containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr er benyttet til transport bare mellom steder i det annet kontraherende land.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får også anvendelse på fortjeneste oppbåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.
4. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får anvendelse på fortjeneste oppbåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppbåret av SAS Norge AS, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretak i et kontraherende land deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i det annet kontraherende land, eller

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i et kontraherende land og et foretak i det annet kontraherende land, skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor et kontraherende land medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i dette land – og skattlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i det annet kontraherende land er blitt skattlagt for i dette annet land, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i det førstnevnte land dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da skal det annet land foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, dersom det landet anser justeringen for å være berettiget såvel i prinsippet som i spørsmålet om beløpet. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende land skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utdeles av et selskap hjemmehørende i et kontraherende land til en person bosatt i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
 2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i det kontraherende land hvor det selskap som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til dette lands lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er en person bosatt i det annet kontraherende land, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet;
 - b) 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.
- Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.
3. Når utbytte er oppebåret av regjeringen/landsstyret i et kontraherende land, som også er den virkelige rettighetshaver til utbyttet, skal utbyttet bare kunne skattlegges i dette land. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen/landsstyret i et kontraherende land» omfatte:
 - a) I Norge:
 - i. Norges Bank;
 - ii. Petroleumsfondet;
 - iii. Folketrygdfondet, og
 - iv. et annet offentligrettslig fond, organ eller institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den norske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende land til enhver tid måtte bli enige om;
 - b) I Grønland:

et tilsvarende offentligrettslig fond, organ eller institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av det grønlandske landsstyret, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende land til enhver tid måtte bli enige om.
 4. Uttrykket «utbytte» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i det land hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
 5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i et kontraherende land og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i det annet kontraherende land hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
 6. Når et selskap hjemmehørende i et kontraherende land oppebærer fortjeneste eller inntekt fra det annet kontraherende land, kan dette annet land ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i dette annet land, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted i dette annet land, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-

utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra dette annet land.

7. Så lenge utbytte utdelt av et selskap hjemmehørende i Grønland i henhold til grønlandsk lovgivning kan fradras i selskapets skattepliktige inntekt eller kan framføres som et for selskapet skattemessig underskudd, kan utbytte utdelt av et slikt selskap til en person bosatt i Norge, uansett bestemmelsene i punktene 2 og 3, skattlegges i Grønland i henhold til grønlandsk lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er en person bosatt i Norge, skal den skatt som ilegges ikke overstige 35 prosent av den del av utbyttet som kan fradras i selskapets skattepliktige inntekt eller kan framføres som et for selskapet skattemessig underskudd.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra et kontraherende land skal bare kunne skattlegges i det annet kontraherende land, men bare dersom den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i dette land.
2. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling (herunder morarenter) anses ikke som renter etter denne artikkel.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i et kontraherende land og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i det annet kontraherende land hvor rentene skriver seg fra, og den fordring som foranleder rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
4. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hvert av de kontraherende land under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra et kontraherende land og som betales til en person bosatt i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i det kontraherende land som den skriver seg fra og i henhold til dette lands lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til slik royalty er bosatt i det annet kontraherende land, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av det bruttobeløp som utgjør slik royalty.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
4. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i et kontraherende land og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i det annet kontraherende land hvor royaltyen skriver seg fra, og den rettighet eller eiendom som foranleder betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
5. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hvert av de kontraherende land under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.

*Artikkel 13***Formuesgevinst**

1. Gevinst som en person bosatt i et kontraherende land oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
 2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i et kontraherende land har i det annet kontraherende land, herunder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket), kan skattlegges i dette annet land.
 3. Gevinst oppebåret av et foretak i et kontraherende land ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i dette land.
 4. Gevinst oppebåret av et foretak i et kontraherende land ved avhendelse av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i dette land, med mindre slike containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr benyttes til transport bare mellom steder i det annet kontraherende land.
 5. Gevinster som en fysisk person bosatt i et kontraherende land oppebærer ved avhendelsen av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et selskap hjemmehørende i det annet kontraherende land, og gevinster ved avhendelsen av opsjoner eller andre finansielle instrumenter knyttet til slike aksjer eller rettigheter, kan skattlegges i dette annet land, men bare hvis avhenderen har vært bosatt i dette annet land på noe tidspunkt i løpet av de siste fem år umiddelbart forut for avhendelsen av aksjene, rettighetene, opsjonene eller finansielle instrumentene.
 6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i det kontraherende land hvor avhenderen er bosatt.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i et kontraherende land mottar i anledning av lønnsarbeid utført i det annet kontraherende land, bare kunne skattlegges i det førstnevnte land, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i det annet land i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i det førstnevnte land; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i det annet land.
 3. Punkt 2 i denne artikkel kommer ikke til anvendelse på godtgjørelse en person bosatt i et kontraherende land mottar for arbeid utført i det annet kontraherende land, betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i det førstnevnte land, hvis:
 - a) mottakeren i løpet av ansettelsesforholdet utfører tjenester for en annen person enn den arbeidsgiveren som direkte eller indirekte har tilsyn med, styrer eller kontrollerer den måte tjenestene blir utført på; og
 - b) arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for resultatet av de tjenestene som utføres.
 4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i et kontraherende land, skattlegges i dette land.
 5. Når en person bosatt i et kontraherende land mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i dette landet.

*Artikkel 14***Inntekt fra lønnsarbeid**

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 15, 17 og 18 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i et kontraherende land mottar i anledning av lønnsarbeid, bare

kunne skattlegges i dette land, med mindre lønnsarbeidet er utført i det annet kontraherende land. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i dette annet land.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i et kontraherende land mottar i anledning av lønnsarbeid utført i det annet kontraherende land, bare kunne skattlegges i det førstnevnte land, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i det annet land i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i det førstnevnte land; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i det annet land.
3. Punkt 2 i denne artikkel kommer ikke til anvendelse på godtgjørelse en person bosatt i et kontraherende land mottar for arbeid utført i det annet kontraherende land, betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i det førstnevnte land, hvis:
 - a) mottakeren i løpet av ansettelsesforholdet utfører tjenester for en annen person enn den arbeidsgiveren som direkte eller indirekte har tilsyn med, styrer eller kontrollerer den måte tjenestene blir utført på; og
 - b) arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for resultatet av de tjenestene som utføres.
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i et kontraherende land, skattlegges i dette land.
5. Når en person bosatt i et kontraherende land mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i dette landet.

*Artikkel 15***Styregodtgjørelse**

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i et kontraherende land, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.

Artikkel 16

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, kan inntekt som en person bosatt i et kontraherende land oppebærer ved personlig virksomhet utøvet i det annet kontraherende land som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i dette annet land.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, skattlegges i det kontraherende land hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i et kontraherende land hvis besøket i dette landet helt eller i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge de kontraherende land eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i det kontraherende land der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 17

Pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner, herunder trygdeytelser, og livrenter som skriver seg fra et kontraherende land og som betales til en person bosatt i det annet kontraherende land, kan skattlegges i det førstnevnte landet.
2. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp, som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.
3. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i et kontraherende land skal bare kunne skattlegges i dette land. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i et av de kontraherende land til en person bosatt i det annet kontraherende land, i den utstrekning det ikke er fradragsbe-

rettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i det førstnevnte land.

Artikkel 18

Offentlig tjeneste

1. a) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av et kontraherende land, eller av dets regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet dette land eller dets forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i dette land.
b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i det annet kontraherende land hvis tjenestene er utført i dette land og mottakeren er bosatt i dette land og ikke bosatte seg i dette land bare i den hensikt å utføre de nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 14, 15 og 16 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av et kontraherende land, eller en av dets regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 19

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i et kontraherende land var, bosatt i det annet kontraherende land, og som oppholder seg i det førstnevnte land utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i dette land for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor dette land.

Artikkel 20

Virksomhet utenfor kysten

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person bosatt i et kontraherende land som driver virksomhet utenfor kysten av det annet kontraherende land knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i dette annet land, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, med hensyn til denne virksom-

- het anses for å drive virksomhet i dette annet land gjennom et fast driftssted der.
3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b) to foretak skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis
 - i. et foretak i et kontraherende land deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i det annet kontraherende land, eller
 - ii. samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretakene.
 4. Fortjeneste oppbeåret av et foretak i et kontraherende land ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i et kontraherende land, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i det land der foretaket er hjemmehørende. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse hvis fartøyet eller luftfartøyet er drevet av et fast driftssted i henhold til artikkel 5 i denne overenskomst.
 5. a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i et kontraherende land mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i det annet kontraherende land, skattlegges i dette annet land i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av dette land. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i det førstnevnte land hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i det annet land og forutsatt at arbeidet er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår.
 - b) Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i et kontraherende land oppbærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i et kontraherende land, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i det kontraherende land hvor mottakeren er bosatt, med mindre arbeidsgiveren er bosatt i det annet land. I et slikt tilfelle kan godtgjørelsen skattlegges i dette annet land.
6. Gevinst som en person bosatt i et kontraherende land oppbærer ved avhendelse av:
 - a) rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller
 - b) eiendeler som befinner seg i det annet kontraherende land og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i dette annet land; eller
 - c) aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett, kan skattlegges i dette annet land.

I dette punkt betyr uttrykket «rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i det annet kontraherende land, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 21

Annens inntekt

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i et kontraherende land, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i dette land.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren

av slik inntekt er bosatt i et kontraherende land og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i det annet kontraherende land, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

Kapittel IV

Skattlegging av formue

Artikkel 22

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i et kontraherende land, og som ligger i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i et kontraherende land har i det annet kontraherende land, kan skattlegges i dette annet land.
3. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i et kontraherende land som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i dette land.
4. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i et kontraherende land og som består av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i dette land, med mindre slike containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr benyttes til transport bare mellom steder i det annet kontraherende land.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i et kontraherende land skal bare kunne skattlegges i dette land.

Kapittel V

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

I samsvar med bestemmelsene i og med forbehold av begrensningene i lovgivningen i de kontraherende land (som over tid kan endres, dog uten å endre de her nevnte prinsipper):

- a) Når en person bosatt i et kontraherende land oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i det annet kontraherende land, skal det førstnevnte kontraherende land innrømme
 - i. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i det annet kontraherende land;
 - ii. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i det annet land;
 Slikt fradrag skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller den formuen som kan skattlegges i det annet kontraherende land.

Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbevares eller formue som eies av en person bosatt i et kontraherende land er unntatt fra beskatning i dette land, kan dette land likevel medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned inntektsskatten eller formuesskatten med den del av inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, som kan henføres til den inntekt eller formue som skriver seg fra dette land.

Kapittel VI

Særlige bestemmelser

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i et kontraherende land har i det annet kontraherende land, skal i dette annet land ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i dette annet land som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter et kontraherende land til å innrømme personer bosatt i det annet kontraherende land slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
2. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 5 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og

andre utbetalinger fra et foretak i et kontraherende land til en person bosatt i det annet kontraherende land, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i det førstnevnte land. På samme måte skal gjeld som et foretak i et kontraherende land har til en person bosatt i det annet kontraherende land være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige formue på de samme vilkår som den ville vært om gjelden var til en person bosatt i det førstnevnte land.

- Foretak i et kontraherende land hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i det annet kontraherende land, skal ikke i det førstnevnte land være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i det førstnevnte land er eller måtte bli undergitt.
- Bestemmelsene i denne artikkel skal uansett bestemmelsene i artikkel 2 få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

- Når en person mener at tiltak som er truffet i det ene eller begge kontraherende land i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i det kontraherende land hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse lands interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
- Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i det annet kontraherende land med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende

med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende lands interne lovgivning.

- De kompetente myndigheter i de kontraherende land skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
- De kompetente myndigheter i de kontraherende land kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom et felles utvalg bestående av de kompetente myndigheter selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utteksling av opplysninger og bistand til innkreving av skatter

- Bestemmelsene i overenskomst mellom de nordiske land om bistand i skattesaker kommer til anvendelse.
- Der uttrykket «nordisk dobbeltbeskatningsavtale» benyttes i nevnte overenskomst, skal uttrykket i forholdet mellom Grønland og Norge forstås som om det ble henvist til herværende avtale.

Artikkel 27

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

- Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
- I den utstrekning inntekt eller formue ikke er undergitt beskatning i mottakerlandet på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige traktater, skal beskatningsretten være forbeholdt senderlandet, uansett bestemmelsene i denne overenskomst.

*Kapittel VII***Sluttbestemmelser***Artikkel 28***Ikrafttredelse**

1. Hvert av de kontraherende land skal gjøre kjent for det annet land når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført.
2. Overenskomsten trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse bekjentgjørelser og skal deretter ha virkning:
 - a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;
 - b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;
 - c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere.

*Artikkel 29***Opphør**

Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hvert av de kontraherende land kan på eller før den 30. juni i ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen, gi det annet kontraherende land skriftlig varsel om opphør. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da varselet ble gitt eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da varselet ble gitt eller senere;

- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår nærmest etter det år da varselet ble gitt eller senere.

Hensett til at Grønlands landsstyre i medhold av lov om Grønlands Landsstyres inngåelse av folkerettslige avtaler kan inngå herværende avtale på Kongeriket Danmarks vegne, har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette av sin respektive regjering og landsstyre, til bekreftelse av foranstående undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i fire eksemplarer i Oslo den 4. august 2005 på henholdsvis norsk og grønlandsk, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Norges Regjering: For Grønlands Landsstyre:

Per-Kristian Foss

Josef Motzfeldt

Protokoll

På tidspunktet for undertegnelsen av overenskomsten mellom Norges Regjering og Grønlands Landsstyre til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue er de undertegnede blitt enige om følgende, som skal utgjøre en integrert del av overenskomsten:

Til artikkel 5:

Transport av personer og varer ved skips- og luftfartstrafikk, som utøves utelukkende mellom steder i et kontraherende land, skal med hensyn til denne virksomhet anses å være utøvet gjennom et fast driftssted der.

Hensett til at Grønlands landsstyre i medhold av lov om Grønlands Landsstyres inngåelse av folkerettslige avtaler kan inngå herværende protokoll på Kongeriket Danmarks vegne, har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette av sin respektive regjering og landsstyre, til bekreftelse av foranstående undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i fire eksemplarer i Oslo den 4. august 2005 på henholdsvis norsk og grønlandsk, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Norges Regjering For Grønlands Landsstyre

Per-Kristian Foss

Josef Motzfeldt

Grafisk produksjon: PDC Tangen a.s

241 333
Trykkast